

Det är skillnad på läder och läder, del 3

Det är skillnad på läder och läder är en serie artiklar för att visa att det faktiskt finns just skillnad på olika lädersorter. Allt är inte guld som glimmar och det kommer du att lära dig om du följer serien de närmaste veckorna. Vi går vidare med lite fakta om läder och lädertillverkning.

Fakta om läder

De olika garvningarna ger helt olika produkter. Det sämskgarvade skinnet ger en produkt som mest lämpar sig till beklädnad. Sämskgarvat skinn är lite gulaktigt precis som sämskskinnet som man tvättar bilen med.

Det vegetabilgarvade lädret ger ett starkt kraftigt läder med en fantastisk yta där hela mönstret syns och ger en härlig lyster till produkten. Lädret är gyllengult.

Det kromgarvade lädret är stryktåligt men livlöst och får en ljusgrå färg.

F.V. Sämskgarvat, vegetabilgarvat, kromgarvat

Alltsammans kan naturligtvis sedan färgas i alla tänkbara färger.

Huden från ett stort djur kan vara upp till tio milimeter tjockt. Så kraftigt läder använder man sällan. I stället klyver eller, som det heter på fackspråk, spaltar man lädret och får därigenom två eller fler hudar.

Den övre delen kallas för narvläder. Där finns alltså narven uppåt och på undersidan finns köttsidan. Den andra delen kallas för spaltläder och har alltså två köttsidor. Båda hudarna går att använda precis som de är men det är vanligast att man på spaltlädret lägger en konstgjord narv av exempelvis polyester. Läger man inte på någon konstgjord narv har man istället fått en spaltmocka. Priserna på dessa båda typer av hudar varierar kraftigt. Narvlädet är oftast dubbelt så dyrt som spaltlädet.

Ytterst sällan används en hel hud när man tillverkar produkterna. Du måste alltså veta vad du vill ha för delar på huden eller vilka egenskaper som måste finnas på din läderbit.

Den bästa delen på en hud är alltid krupongen. Framdelen ligger inte långt efter men är klart mindre. Sämst är buken. Tjockleken varierar på buken och den har en töjbarhet som inte är bra, åtminstone inte för djurtillbehör.

De skinn vi köper kommer från korna, som efter garvning helt plötsligt byter kön och börjar kallas för oxläder. De är vegetabilgarvade narvskinn i en tjocklek av ungefär 3,5 milimeter. Dessa hudar måste bestå av krupong med framdel eftersom längden måste vara minst 210 cm för att vi ska kunna göra hundkoppel som är 180 cm. Hundhalsbanden görs av samma material, men då oftast av det spill som blir över efter koppeltillverkningen. I stort sett alla läderprodukter

till hund tillverkas av vegetabilgarvat narvläder av ox. Detta för att vi ska veta att vi får det starkaste lädret till de stora och tunga hundarna.

Till katt- och smådjursprodukter har hållfastheten inte lika stor betydelse då till exempel katter och kaniner inte på långa vägar väger så mycket att inte spaltläder skulle räcka. Till dessa produkter kan vi använda spaltläder och spaltmocka.

Färgmöjligheterna i dessa skinn är nästan oändliga. Det är här som bältestillverkarna hämtar sina skinn till modebältena. Därför kan vi ofta ha de allra senaste modefärgerna på lager.

Ibland kan det naturligtvis vara bättre att välja hudar från andra djur allt beroende på vad man ska tillverka. Vi använder oss också av älgskinn, svinläder och getnappa.